

သစ်ပင်အောက်က လူတစ်ဦး

စောကြည့်ဖြူ

(သုခချမ်းသာ)

"သစ်ပင်အောက်က လူတစ်စု"

ကျွန်တော်သည် ကျောက်ပန်းတောင်းတွင် နေကာ ကျောင်းတက်နေစဉ် ကာလက ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်နာမည် အများက ကိုပိုင်ဟု ခေါ်ကြသော်လည်း ကျွန်တော်၏ နာမည်အရင်းမှာ ကျော်သူရ ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းများ သာမက မိဘ ဆွေမျိုးများကလည်း ကိုပိုင် ငပိုင် ဟု သာ ခေါ်ကြသောကြောင့် ကျွန်တော့်ကို လူတိုင်းက ကိုပိုင်ဟု သာ ခေါ်ကြလေသည်။

ကျွန်တော်က ကျောင်းတက်ရင်း ဆေးရုံတစ်ခုမှာ အစ်မနဲ့ အတူနေတာပျ။ ကျွန်တော့်အစ်မက သူနာပြုလေ၊ အဲဒီတော့ ဆေးရုံမှာ အစ်မနဲ့ အတူနေရင်း အစ်မ အချိန်ပို ဆင်းရဲတဲ့ နေ့တွေဆိုရင် အဆောင်မှာ တစ်ယောက်တည်း နေရသည် မှာ ပျင်းလှသောကြောင့် ဆေးရုံဝင်းအတွင်း ဟိုကြည့် သည် ကြည့်နဲ့ မမြင်ဖူးသည့် အရာများကို စူးစမ်းလေ့လာ၍ အချိန်လေးတွေ ဖြုန်းမိနေတော့သည်။

တစ်နေ့တော့ ထိုဆေးရုံအုပ်ကြီး၏ သား ဒေါက်တာ ဝင်းဇော်သည် ကျွန်တော် ဆေးရုံဝင်းအတွင်း လျှောက်ကြည့်နေသည် ကို မြင်ပြီး အလုပ်တစ်ခု ပေးလေသည်။ အလုပ်ကတော့ ညဘက်ဒေါက်တာ အိမ်ပြန်ပြီး နားချိန် အရေးပေါ်လူနာ လာလျှင် လာခေါ်ဖို့ ရန် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဒီအတိုင်း ဟိုကြည့် သည် ကြည့်နဲ့ ပျင်းလှသည် ဖြစ်သောကြောင့် အပျင်းလည်း ပြေ မုန့်ဖိုးလည်း ရဟူသော အတွေးဖြင့် ဒေါက်တာဝင်းဇော် ပေးသည့် အလုပ်ကို လက်ခံကာ အရေးပေါ် လူနာ ရောက်လာတိုင်း ဒေါက်တာကို အပြေးခေါ်နေကျ ဖြစ်သည် ။ ထိုသို့ အရေးပေါ် အမြန် လာခေါ် ဖို့ ရန် ဒေါက်တာက စက်ဘီးတစ်စီး ပေးထား လေသည် ။

တစ်နေ့တော့ အရေးပေါ် လူနာလည်း မရှိသည် မို့ ရင်ခွဲရုံဘက် သွား ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ရင်ခွဲရုံရှိရာ ဘက်သို့ အသာ လစ်ထွက်ခဲ့သည် ။ ကျွန်တော် ကံကောင်းသည် ဆိုရမလားပဲ။

ကျွန်တော် ရင်ခွဲရုံအရှေ့ကို ရောက်ခိုက် ရင်ခွဲရုံ ဝင်ရန် အလောင်းတစ်လောင်း ကျန်ရှိနေသေးသည် ဖြစ်နေသောကြောင့် စူးစမ်းချင်သော ကျွန်တော့်အတွက် ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်လို ဖြစ်သွားလေ၏။

ညဘက်လည်း ဖြစ် အပြင်လူလည်း မရှိသောကြောင့် ရင်ခွဲရုံတံခါးကို ဖွင့်ထားပြီး အလောင်းကို ဆရာဝန်လောင်း တစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော့်အစ်မ အပါဝင် သူနာပြု တစ်ယောက်နဲ့ အတူ အလောင်းကို ထိခိုက်မိသည့် အတွင်းနေရာများ ခွဲစိတ်ဖို့ ရန် ပြင်ဆင်နေကြသလို ရဲဝန်ထမ်း တစ်ဦးကလည်း ဖုန်းဖြင့် ဗီဒီယိုရိုက်ကာ အချက်လက် တချို့အား မှတ်တမ်းတင်ရန် ပြင်ဆင်နေလေသည် ။

အခါတော်မီ ရာသီကလည်း ဆောင်းရာသီလည်း ဖြစ်နေသည် မို့ လေစိမ်းတွေတိုက်ကာ ကြက်သီးထပြီး ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် အလောင်းကို ခွဲစိတ်နေသည် ကို ကျွန်တော်လည်း စိတ်ပါလက်ပါ အားရပါးရ ပြူးကြည့်နေမိသည် ။ (မျက်လုံးဖြင့်)

ခွဲစိတ်နေသော လူနာသည် ကားတိုက်မိ၍ ပွဲချင်းပြီး သေသွားရှာ

သော မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည် ဖြစ်ရကား ကျွန်တော့်
မျက်လုံးသည် လည်း ပြူးထက်မက ပြူးထွက်နေလေ၏။

ခွဲစိတ်ဆရာဝန်က ရှေးဦးစွာ ဝမ်းဗိုက်ကို ဓားပါးပါးလေးဖြင့် ခွဲလိုက်
ရာ ဗိုက်ထဲမှ အူတချို့ လျှောထွက် လာလေသည် ။

ထိုအူတွေ ကြားထဲမှာ (၄)လက်မ အရွယ်ရှိ ဓားတစ်ချောင်း ထွက်
လာလေသည် ။ ထိုအူအခွေထဲ၌ ဆရာဝန်သည် ဟိုရှာသည် ရှာ လုပ်နေ
သေးသည် မို့ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ဝင်တစား ဆက်ကြည့်နေမိသည် ။